

ΣΤΕ 387/2014 [ΑΕΠΟ για κατασκευή τουριστικού συγκροτήματος σε νησίδα στον Παγασητικό Κόλπο]

Περίληψη

-Το επίμαχο έργο, περιλαμβάνει τρεις τουριστικές εγκαταστάσεις με τη μορφή τουριστικών χωριών που θα συνδυάζουν την ανάπτυξη ξενοδοχειακών καταλυμάτων, επαύλεων και συμπληρωματικών εγκαταστάσεων αναψυχής, άθλησης και γενικά υπηρεσιών διάθεσης του ελεύθερου χρόνου των τουριστών με τα αναγκαία δίκτυα υποδομών. Πρόκειται για σύνθετο έργο, οι εγκαταστάσεις και υποδομές του οποίου έχουν, κατά κοινή πείρα, ως αναπόφευκτη συνέπεια την ανάλωση του φυσικού κεφαλαίου της περιοχής και την αλλοίωση της φυσιογνωμίας της με την ανάπτυξη έντονων ανθρωπογενών δραστηριοτήτων που συνιστούν εκτεταμένη επέμβαση σε αυτοτελή νησίδα εκτάσεως 550,000 τμ, η οποία προορίζεται για γεωργική χρήση και της οποίας η συγκεκριμένη αξιοποίηση δεν καλύπτεται από υπερκείμενο τομεακό σχεδιασμό.

-Την έλλειψη ένταξης της επίμαχης έκτασης σε χωροταξικό σχεδιασμό δεν αναπληρώνει η πράξη με την οποία χορηγήθηκε για το «οικόπεδο» της παρεμβαίνουσας εταιρείας η προβλεπόμενη από την τουριστική νομοθεσία έγκριση καταλληλότητας «για ανέγερση ξενοδοχείου 5 αστέρων στο νησί ΑΛΑΤΑΣ».

Πρόεδρος: *Κ. Μενουδάκος*

Εισηγητής: *Αντ. Ντέμσιας*

Δικηγόροι: *Αικ. Καπελούζου, Κ. Βαρδακαστάνης, Π. Παπαδάκης, Εμ. Βελεγράκης*

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση της υπ' αριθμ. πρωτ 148923/3316/18-7-2006 κοινής αποφάσεως των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας & Δημοσίων Έργων, Τουριστικής Ανάπτυξης, Πολιτισμού και Εμπορικής Ναυτιλίας, με την οποία εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι για την κατασκευή και λειτουργία τουριστικού συγκροτήματος κλασικού τύπου 5*, μέγιστης δυναμικότητας 950 κλινών, στη νησίδα "Αλατάς" του Ν. Μαγνησίας καθώς και για τα συνοδά έργα.
3. Επειδή, η πρώτη εκ των αιτούντων, αστική εταιρία, η οποία έχει ως

καταστατικό σκοπό, πλην άλλων, την προστασία του περιβάλλοντος και την περιβαλλοντική αναβάθμιση του τόπου και της ποιότητας ζωής των κατοίκων του Ν. Μαγνησίας και ισχυρίζεται ότι το φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον του νομού υποβαθμίζεται με την εκτέλεση των επίδικων όρων με έννομο συμφέρον ασκεί την υπό κρίση αίτηση (πρβλ ΣτΕ 2540/2005, 2753, 2758/1994 Ολομ.). Περαιτέρω, με έννομο συμφέρον ασκούν την υπό κρίση αίτηση και ο 2ος αιτών, ο οποίος, κατά τα προσκομιζόμενα στοιχεία, φέρεται ως μόνιμος κάτοικος του Οικισμού Λαύκου του Δήμου Σηπιάδος του Ν. Μαγνησίας, που έχει άμεση γειτνίαση και οπτική επαφή με την προαναφερόμενη νησίδα «Αλατάς» (πρβλ ΣτΕ 2753/1994 Ολομ.), καθώς και οι δε 3ος έως και 17ος εκ των αιτούντων, οι οποίοι κατά τα επίσης προσκομιζόμενα στοιχεία, διατηρούν εξοχικές κατοικίες στους οικισμούς Λαύκο ή Χόρτο, που έχουν άμεση γειτνίαση και οπτική επαφή με ανωτέρω νησίδα και επικαλούνται τη συνταγματική προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος της περιοχής (πρβλ ΣτΕ 1283/2009). Όλοι δε οι αιτούντες παραδεκτώς ομοδικούν δεδομένου ότι προβάλλουν κοινούς λόγους ακυρώσεως επί της αυτής νομικής και πραγματικής βάσεως.

4. Επειδή, με έννομο συμφέρον παρεμβαίνει στη δίκη I) η εταιρεία T. U. F. D. (Hellas), η οποία έχει αναλάβει την υλοποίηση του έργου και κατόπιν αιτήσεως της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, II) η Κοινότητα Τρικεριού Μαγνησίας στη διοικητική περιφέρεια της οποίας πρόκειται να εκτελεσθεί το επίδικο έργο (βλ ΣτΕ 3222/2006 επταμ) και III) η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Μαγνησίας, μέλος της οποίας είναι η Κοινότητα Τρικεριού και ο Δήμος Σηπιάδος, στα διοικητικά όρια των οποίων χωροθετούνται, αντιστοίχως, η ξενοδοχειακή εγκατάσταση και ο χώρος στάθμευσης για την εξυπηρέτηση αυτής, αφού κατά το άρθρο 2 του π. δ. 197/1978 (Α΄ 43) «Αι κατά νόμον τοπικά ενώσεις ... σκοπούν την προαγωγή της δημοτικής και κοινοτικής διοικήσεως, την έρευναν και μελέτην δημοτικών και κοινοτικών ζητημάτων ...» (πρβλ ΣτΕ Ολομ. 83/2005).
5. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία εκδόθηκε την 18-7-2006, δημοσιοποιήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 5 της ΚΥΑ 37111/2021/29-9-03 (Β΄1391), η παράλειψη όμως του τύπου αυτού δεν επηρεάζει το κύρος της αποφάσεως. Εξ άλλου, δεν προκύπτει κοινοποίηση ή πλήρης γνώση της προσβαλλομένης από τους αιτούντες σε χρόνο που να καθιστά εκπρόθεσμη την υπό κρίση αίτηση, η οποία έχει κατατεθεί την 7-12-2006, ήτοι την 83η ημέρα μετά την έκδοση της προσβαλλομένης. Δεν δύναται δε να συναχθεί πλήρης γνώση από τις γενόμενες στον τοπικό τύπο, πριν την έκδοση της προσβαλλομένης, δημοσιεύσεις της προσκλήσεως της Νομαρχιακής Αυτοδιοικήσεως Μαγνησίας προς τους ενδιαφερόμενους να λάβουν γνώση της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων του επίμαχου έργου και των συνοδών αυτού (βλ δημοσιεύσεις της από 5-12-2002 στις εφημερίδες «η Θεσσαλία», «Νέος Τύπος» και «Πρώτη» για

- την κατασκευή και λειτουργία του ξενοδοχειακού συγκροτήματος και της από 8-2-2005 στις εφημερίδες «Η Θεσσαλία», «Νέος Τύπος» για το δίκτυο μεταφοράς νερού στη νησίδα (πρβλ ΣτΕ 2292/2007 σκ 6, 3520/06 ολομ. σκ. 7, κ. α). Επομένως, η υπό κρίσιν αίτηση έχει ασκηθεί εμπροθέσμως και εν γένει παραδεκτώς.
6. Επειδή, με τις διατάξεις του Συντάγματος, ιδίως με το άρθρο 24 παρ. 1 και 6, το φυσικό και το πολιτιστικό περιβάλλον έχει αναχθεί σε αυτοτελώς προστατευόμενο αγαθό. Τα αρμόδια όργανα του Κράτους οφείλουν να προβαίνουν σε θετικές ενέργειες για την αποτελεσματική διαφύλαξη του αγαθού αυτού και, ειδικότερα, να λαμβάνουν τα απαιτούμενα νομοθετικά και διοικητικά, προληπτικά και κατασταλτικά, μέτρα, παρεμβαίνοντας στον αναγκαίο βαθμό στην οικονομική ή άλλη ατομική ή συλλογική δραστηριότητα. Κατά τη λήψη των ανωτέρω μέτρων, τα όργανα της νομοθετικής και εκτελεστικής λειτουργίας οφείλουν να σταθμίζουν και άλλους παράγοντες, αναγόμενους στο γενικότερο εθνικό και δημόσιο συμφέρον, η επιδίωξη όμως των σκοπών αυτών και η στάθμιση των προστατευόμενων αντίστοιχων εννόμων αγαθών πρέπει να συμπορεύεται προς την υποχρέωση της Πολιτείας να μεριμνά για την προστασία του περιβάλλοντος κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να εξασφαλίζεται βιώσιμη ανάπτυξη. Περαιτέρω, από τις διατάξεις του άρθρου 24, καθώς και των άρθρων 79 παρ. 8 και 106 παρ. 1 του Συντάγματος προκύπτει ότι ο χωροταξικός σχεδιασμός ανατίθεται στην Πολιτεία, που οφείλει να θεσπίζει τις αναγκαίες ρυθμίσεις, ώστε να διασφαλίζεται η προστασία του περιβάλλοντος, οι άριστοι δυνατοί όροι διαβίωσης του πληθυσμού και η οικονομική ανάπτυξη στα πλαίσια της αρχής της αειφορίας (βιώσιμης αναπτύξεως). Ουσιώδης όρος για τη βιώσιμη ανάπτυξη είναι τα ολοκληρωμένα χωροταξικά σχέδια. Τα σχέδια αυτά θέτουν, με βάση την ανάλυση των δεδομένων και την πρόγνωση των μελλοντικών εξελίξεων, τους μακροπρόθεσμους στόχους της οικονομικής και κοινωνικής αναπτύξεως και ρυθμίζουν, μεταξύ άλλων, το πλαίσιο για τη διαμόρφωση των οικιστικών περιοχών, των περιοχών ασκήσεως παραγωγικών δραστηριοτήτων και των ελεύθερων χώρων στις εκτός σχεδίου περιοχές. Ο θεμελιώδης κανόνας της βιώσιμης αναπτύξεως ισχύει, κατά μείζονα λόγο, για τα ευαίσθητα οικοσυστήματα, των οποίων η ανάπτυξη, οικιστική, τουριστική και, γενικώς, οικονομική, πρέπει να συνδέεται με τη διατήρηση του χαρακτήρα τους και του ανθρωπογενούς και φυσικού περιβάλλοντος και να μην παραβιάζει την φέρουσα ικανότητά τους (ΣτΕ Ολ. 3920/2010, 2489/2006, 3478/2000). Σε εφαρμογή της συνταγματικής επιταγής για χωροταξικό σχεδιασμό εκδόθηκε αρχικώς ο ν. 360/1976 (Α΄ 151) και στην συνέχεια ο ν. 2742/1999 (Α΄ 207), με το άρθρο 18 (παρ.1) του οποίου καταργήθηκε ο ανωτέρω προηγούμενος νόμος. Σύμφωνα με το νέο αυτό ν. 2742/1999, ο χωροταξικός σχεδιασμός αποσκοπεί να συμβάλει «α. Στην προστασία και αποκατάσταση του περιβάλλοντος, στη διατήρηση των οικολογικών και πολιτισμικών

αποθεμάτων και στην προβολή και ανάδειξη των συγκριτικών γεωγραφικών, φυσικών, παραγωγικών και πολιτιστικών πλεονεκτημάτων της χώρας. β. Στην ενίσχυση της διαρκούς και ισόρροπης οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης της χώρας και της ανταγωνιστικής παρουσίας της στον ευρύτερο ευρωπαϊκό, μεσογειακό και βαλκανικό της περίγυρο. γ. Στη στήριξη της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής στο σύνολο του εθνικού χώρου ...» (άρθρο 2 παρ.1). Για την εκπλήρωση των στόχων αυτών, κατά την κατάρτιση των χωροταξικών πλαισίων και λοιπών σχεδίων πρέπει να λαμβάνονται ιδίως υπόψη οι ακόλουθες αρχές: «α. Η εξασφάλιση ισάξιων όρων διαβίωσης και ευκαιριών παραγωγικής απασχόλησης των πολιτών σε όλες τις περιφέρειες της χώρας ... β. Η αναβάθμιση της ποιότητας ζωής των πολιτών και η βελτίωση των υποδομών ... γ. Η διατήρηση, ενίσχυση και ανάδειξη της οικιστικής και παραγωγικής πολυμορφίας, καθώς και της φυσικής ποικιλότητας στις αστικές και περιαστικές περιοχές, αλλά και στην ύπαιθρο και ιδιαίτερα στις παράκτιες, νησιωτικές και ορεινές περιοχές, καθώς και στις περιοχές που παρουσιάζουν αυξημένη βιομηχανική και τουριστική ανάπτυξη. δ. Η εξασφάλιση της ισόρροπης σχέσης μεταξύ του αστικού, περιαστικού και αγροτικού χώρου ... ε. Η κοινωνική, οικονομική, περιβαλλοντική και πολιτισμική αναζωογόνηση των μητροπολιτικών κέντρων, των πόλεων και των ευρύτερων περιαστικών περιοχών τους ... στ. Η ολοκληρωμένη ανάπτυξη, ανάδειξη και προστασία των νησιών, των ορεινών και των παραμεθόριων περιοχών της χώρας και ιδιαίτερα η ενίσχυση του δημογραφικού και πληθυσμιακού τους ισοζυγίου, η διατήρηση και ενθάρρυνση των παραδοσιακών παραγωγικών κλάδων τους και της παραγωγικής πολυμορφίας τους ... καθώς και η προστασία των φυσικών και πολιτιστικών τους πόρων. ζ. Η συστηματική προστασία, αποκατάσταση, διατήρηση και ανάδειξη των περιοχών, οικισμών, τοπίων που διαθέτουν στοιχεία φυσικής, πολιτιστικής και αρχιτεκτονικής κληρονομιάς. η. Η συντήρηση, αποκατάσταση και ολοκληρωμένη διαχείριση των δασών των αναδασωτέων περιοχών και των αγροτικών εκτάσεων. θ. Η ορθολογική αξιοποίηση και η ολοκληρωμένη διαχείριση των υδάτινων πόρων. ι. Ο συντονισμός των δημόσιων προγραμμάτων και έργων που έχουν χωροταξικές επιπτώσεις ...» (άρθρο 2 παρ. 2). Μέσα χωροταξικού σχεδιασμού είναι το γενικό, τα ειδικά και τα περιφερειακά πλαίσια χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης (βλ. άρθρα 6, 7, 8). Το Γενικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού αποτελεί σύνολο κειμένων ή και διαγραμμάτων, στο οποίο καταγράφονται και αξιολογούνται οι παράγοντες που επηρεάζουν την μακροπρόθεσμη χωρική ανάπτυξη και διάθρωση του εθνικού χώρου, αποτιμώνται οι χωρικές επιπτώσεις των διεθνών, ευρωπαϊκών και εθνικών πολιτικών, προσδιορίζονται, με προοπτική 15 ετών, οι βασικές προτεραιότητες και οι στρατηγικές κατευθύνσεις για την χωρική ανάπτυξη και την αειφόρο οργάνωση του εθνικού χώρου (άρθρο 6 παρ. 1). Το Πλαίσιο αυτό εγκρίνεται από την Ολομέλεια της Βουλής (άρθρο 6 παρ. 3). Οι

κατευθύνσεις του εξειδικεύονται ή και συμπληρώνονται με τα Ειδικά Πλαίσια Χωροταξικού Σχεδιασμού και τα Περιφερειακά Πλαίσια Χωροταξικού Σχεδιασμού. Ειδικότερα, τα Ειδικά Πλαίσια Χωροταξικού Σχεδιασμού αποτελούν σύνολα κειμένων ή και διαγραμμάτων, με τα οποία εξειδικεύονται ή και συμπληρώνονται οι κατευθύνσεις του Γενικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης που αφορούν στην ανάπτυξη και οργάνωση του εθνικού χώρου και, ιδίως, τη χωρική διάρθρωση ορισμένων τομέων ή κλάδων παραγωγικών δραστηριοτήτων εθνικής σημασίας (άρθρο 7 παρ. 1). Εξάλλου, τα Περιφερειακά Πλαίσια (άρθρο 8), που εγκρίνονται με απόφαση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, καταρτίζονται για κάθε περιφέρεια της Χώρας, περιλαμβάνουν δε, μεταξύ άλλων, «τις κατευθύνσεις και τα προγραμματικά πλαίσια για τη χωροθέτηση των βασικών παραγωγικών δραστηριοτήτων του πρωτογενούς, δευτερογενούς και τριτογενούς τομέα και ιδίως τις περιοχές, υπό μορφή εναλλακτικών δυνατοτήτων, στις οποίες θα αναζητηθεί κατά προτεραιότητα ο καθορισμός Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Παραγωγικών Δραστηριοτήτων (Π.Ο.Α.Π.Δ.), καθώς και τις περιοχές για τις οποίες αντίστοιχα απαιτείται ο καθορισμός Περιοχών Ειδικών Χωρικών Παρεμβάσεων (Π.Ε.Χ.Π.) και Σχεδίων Ολοκληρωμένων Αστικών Παρεμβάσεων (Σ.Ο.Α.Π.)», όπως επίσης τις κατευθύνσεις «για την ισόρροπη και αειφόρο διάθρωση του περιφερειακού οικιστικού δικτύου», και «τις βασικές προτεραιότητες για την προστασία, διατήρηση και ανάδειξη της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς της περιφέρειας». Οι δε γενικές κατευθύνσεις και προτάσεις των Περιφερειακών Πλαισίων «εφόσον προκύπτει τεκμηριωμένη προς τούτο ανάγκη από ειδικές οικονομικές, κοινωνικές ή πολιτισμικές συνθήκες που επικρατούν σε συγκεκριμένες περιφέρειες, μπορούν να εξειδικεύονται περαιτέρω στο επίπεδο των εδαφικών ορίων των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων ή και άλλων γεωγραφικών ενοτήτων της περιφέρειας». Παράλληλα, τα Περιφερειακά Πλαίσια «επιδιώκουν την, σύμφωνα με τις φυσικές, οικονομικές και κοινωνικές ιδιαιτερότητες κάθε περιφέρειας, προώθηση της αειφόρου, ισόρροπης και διαρκούς ανάπτυξης της», επίσης δε «αποτελούν τη βάση αναφοράς για το συντονισμό και την εναρμόνιση των επί μέρους πολιτικών, προγραμμάτων και επενδυτικών σχεδίων του Κράτους, των δημόσιων οργανισμών και επιχειρήσεων και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας που έχουν σημαντικές επιπτώσεις στη συνοχή και ανάπτυξη του περιφερειακού χώρου». Εξάλλου, το άρθρο 9 του ως άνω Ν. 2742/1999 με τίτλο «Συνέπειες της έγκρισης των Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης» ορίζει ότι «Ρυθμιστικά σχέδια, γενικά πολεοδομικά σχέδια, σχέδια χωρικής και οικιστικής οργάνωσης ανοικτών πόλεων, σχέδια ανάπτυξης περιοχών δεύτερης κατοικίας, ζώνες οικιστικού ελέγχου, περιοχές του άρθρου 24 του ν. 1650/1986 ή άλλα σχέδια χρήσεων γης, που εγκρίνονται μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, οφείλουν να εναρμονίζονται προς τις επιλογές ή

κατευθύνσεις των εγκεκριμένων Περιφερειακών Πλαισίων και αν αυτά ελλείπουν προς τις επιλογές ή κατευθύνσεις του εγκεκριμένου Γενικού και των εγκεκριμένων Ειδικών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης. Μέχρι την έγκριση των ανωτέρω πλαισίων, η έγκριση των ρυθμιστικών σχεδίων, των γενικών πολεοδομικών σχεδίων και λοιπών σχεδίων χρήσεων γης, καθώς και η έκδοση άλλων κανονιστικών και ατομικών πράξεων, με τις οποίες επιχειρείται ρύθμιση του χώρου, γίνεται μετά από συνεκτίμηση των διαθέσιμων στοιχείων του ευρύτερου χωροταξικού σχεδιασμού και, ιδίως, αυτών που απορρέουν από υφιστάμενες ή υπό εξέλιξη μελέτες χωροταξικού χαρακτήρα (παρ. 1). Εγκεκριμένα κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού ρυθμιστικά σχέδια, γενικά πολεοδομικά σχέδια, ζώνες οικιστικού ελέγχου, σχέδια ανάπτυξης περιοχών δεύτερης κατοικίας ή άλλα σχέδια χρήσεων γης επιβάλλεται να τροποποιηθούν ή αναθεωρηθούν με τη διαδικασία που ορίζεται στις διατάξεις που τα διέπουν, προκειμένου να εναρμονισθούν προς τις κατευθύνσεις του εγκεκριμένου Γενικού και των εγκεκριμένων Ειδικών και Περιφερειακών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (παρ. 2)». Τέλος, το Περιφερειακό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης της Περιφέρειας Θεσσαλίας, το οποίο εγκρίθηκε με την 25292/10-10-2003 (Β΄1484) απόφαση της Υπουργού Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, αξιολογεί την υπάρχουσα κατάσταση, προσδιορίζει τις προοπτικές στο επίπεδο της Περιφέρειας και καταλήγει μεταξύ άλλων στα εξής: «Άρθρο 3. ...Β. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΥΠΑΡΧΟΥΣΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΩΝ ΣΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ. Η Θεσσαλία αποτελεί μια σχετικά δυναμική περιφέρεια, για τα ελληνικά δεδομένα, με πολύ θετικές προοπτικές από άποψη χωρικής ανάπτυξης. ...Πλεονεκτήματα και προοπτικές. ...Ύπαρξη ζωνών με τουριστική ανάπτυξη καθώς και αναξιοποίητων ακόμα τουριστικών πόρων. Περιθώρια ανάπτυξης εναλλακτικού και «κλασικού» τουρισμού. ...Προβλήματα και κίνδυνοι. ...Αύξηση των οικιστικών πιέσεων στις τουριστικές και περιαστικές ζώνες (ύπαιθρος και οικισμοί). ...Γ. ΠΡΟΤΑΣΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΦΟΡΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ. ... Λειτουργίες. Ο Τουρισμός είναι διαπεριφερειακή λειτουργία. ...Μεγάλες ζώνες εσωτερικής οργάνωσης της περιφέρειας. ...-Από την Ανατολική Ζώνη εξαρτώνται οι ακόλουθες ενότητες: ...Τα νησιά με κέντρο τη Σκόπελο και τη Σκιάθο. [...]. Γ.2.4.2 Τουρισμός-Β΄ Κατοικία. Δύο είναι οι ευρύτερες ζώνες που συγκεντρώνουν σημαντικής έκτασης και αξίας φυσικό απόθεμα, με σημαντικούς ιστορικούς και καθιερωμένους τουριστικούς προορισμούς βουνού και θάλασσας. Η πρώτη παρακολουθεί το τόξο Όλυμπος- Όσσα- Μαυροβούνι- Πήλιο-Σποράδες στα ανατολικά της περιφέρειας ...Οι περιοχές που περιλαμβάνονται στις ζώνες αυτές διακρίνονται, με διαβαθμίσεις, σε δύο γενικές κατηγορίες: Α) Τις περιοχές που εμφανίζουν ήδη έντονες τάσεις ανάπτυξης και κατά συνέπεια προβλήματα σύγκρουσης χρήσεων. Στην

κατηγορία αυτή κατατάσσονται τα Νησιά, το Πήλιο, τα παράλια του Ν Λάρισας...Κατευθύνσεις που αφορούν και στις δύο κατηγορίες:-Αξιοποίηση του υπάρχοντος αποθέματος με την πολεοδόμηση των οικισμών καθώς και την προστασία και ανάδειξη διατηρητέων κτιρίων και παραδοσιακών συνόλων μέσω της επαναχρησιμοποίησής τους-Ανάπτυξη εναλλακτικών ήπιων μορφών τουρισμού που θα έχει ως αποτέλεσμα την διεύρυνση χρονικά της τουριστικής περιόδου και χωρικά της τουριστικής ανάπτυξης. ...Συντονισμό του σχεδιασμού σε επίπεδο ΓΠΣ/ΣΧΟΟΑΠ με βασική αρχή την επιδίωξη της παράλληλης, όχι απαραίτητα ισόρροπης αλλά ανάλογα με την ιδιαιτερότητα κάθε ενότητας, ανάπτυξης των χρήσεων και της αποφυγής συγκρούσεων μεταξύ τους και με το περιβάλλον. Αυτό σημαίνει καθορισμό χρήσεων γης, διαμόρφωση οργανωμένων υποδοχέων και παράλληλα περιορισμό/κατάργηση της εκτός σχεδίου δόμησης.....Ειδικότερα: Για τις περιοχές της Α κατηγορίας, όπου η πίεση για ανάπτυξη είναι έντονη, θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν κατά τον σχεδιασμό μηχανισμοί και εργαλεία συγκέντρωσης (επεκτάσεις, ΠΕΡΠΟ, ΠΟΤΑ, ΠΟΑΠΔ) και παράλληλα τα κάθε μορφής κίνητρα να αποβλέπουν στην αναβάθμιση των παρεχομένων υπηρεσιών και γενικά του τουριστικού προϊόντος.Γ.2.8.1. Παράκτιος/Νησιωτικός Χώρος (Διάγραμμα 4). Ο παράκτιος χώρος της περιφέρειας διακρίνεται στις παρακάτω κύριες χωρικές ενότητες: ...Γ. Τα «εξωτερικά»-εκτός Παγασητικού κόλπου παράλια του Ν Μαγνησίας, περιοχή που χαρακτηρίζεται από «υψηλή ποιότητα περιβαλλοντικής αισθητικής» ως αποτέλεσμα της αρμονικής σχέσης «ανθρώπου-φύσης». Ο χαρακτήρας αυτός θα πρέπει να διαφυλαχθεί με στόχο την ανάπτυξη αντίστοιχης ποιότητας τουρισμού και Β΄ κατοικίας διεθνούς επιπέδου. Δ. Τα παράλια του Παγασητικού κόλπου, περιοχή με πολύμορφο χαρακτήρα αφού αφενός ο «κλειστός» κόλπος είναι περιβαλλοντικά ευαίσθητος και αφετέρου φιλοξενεί μια μεγάλη πόλη, με βιομηχανική ανάπτυξη που αναμένεται να ενταθεί τα επόμενα χρόνια, καθώς και δραστηριότητες τουρισμού/παραθερισμού. ...-Τα παράλια του Πηλίου. Ο χαρακτήρας της περιοχής είναι ίδιος με αυτόν της προηγούμενης Γ΄ ενότητας, με εντονότερη την επίδραση του Βόλου. -Την ζώνη από το ΠΣ του Βόλου μέχρι τον Αλμυρό. ... Ε. Τον νησιωτικό χώρο. Στη μικροκλίμακα των νησιών περιλαμβάνονται σημαντικές περιοχές προστασίας όπως το Θαλάσσιο Πάρκο της Αλοννήσου, οι δύο περιοχές Natura και το αισθητικό δάσος της Σκιάθου...Τα στοιχεία που αφορούν στο σύνολό τους ή εν μέρει τις παραπάνω Παράκτιες Χωρικές Ενότητες, και πρέπει να συνεκτιμηθούν κατά τον σχεδιασμό είναι: -Οι κατευθύνσεις σε εθνικό επίπεδο για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη των Ελληνικών Ακτών-Η ιδιομορφία του παράκτιου χώρου της περιφέρειας, αφού στο μεγαλύτερο μέρος του σχηματίζει ενότητες με τους όμορους ορεινούς όγκους.-Το υπάρχον ή εκπονούμενο θεσμικό πλαίσιο και μελέτες (περιοχές προστασίας, ΖΟΕ, ειδικά διατάγματα, μελέτες κλπ)-Οι επιλογές του Περιφερειακού Πλαισίου (Χωρική Δομή, Οικιστικό Δίκτυο, υποδομές, Γεωργική

- Γη Πρώτης προτεραιότητας, περιβάλλον, κ.λπ.)».
7. Επειδή, εξάλλου, ο ν. 2508/1997 (Α΄ 124) που έχει ως σκοπό τη βιώσιμη οικιστική ανάπτυξη των πόλεων και οικισμών της Χώρας μέσω του πολεοδομικού σχεδιασμού ορίζει ότι η οικιστική οργάνωση και ο πολεοδομικός σχεδιασμός εναρμονίζονται με τις αρχές και τις κατευθύνσεις του αναπτυξιακού προγραμματισμού και του χωροταξικού σχεδιασμού (άρθρο 1 παρ. 2). Ως μέσα πολεοδομικού σχεδιασμού πρώτου επιπέδου ο ανωτέρω ν. 2508/1997 προβλέπει τα ρυθμιστικά σχέδια, τα γενικά πολεοδομικά σχέδια (ΓΠΣ), για τον αστικό και τον περιαστικό χώρο και τα σχέδια χωρικής και οικιστικής οργάνωσης «ανοικτής πόλης» (ΣΧΟΟΑΠ) για τον μη αστικό χώρο (άρθρο 1 παρ. 3). Σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 3 του ως άνω ν. 2508/1997, τα ΓΠΣ καθορίζουν α) τις περιοχές ειδικής προστασίας που δεν πρόκειται να πολεοδομηθούν, β) τις περιοχές γύρω από πόλεις ή οικισμούς, για τις οποίες απαιτείται έλεγχος και περιορισμός της οικιστικής εξαπλώσεως, συμπεριλαμβανομένων των περιοχών που καθορίστηκαν ως ζώνες οικιστικού ελέγχου (Ζ.Ο.Ε.), σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 του ν. 1337/1983, γ) τα ήδη εγκεκριμένα ΓΠΣ, δ) τις πολεοδομημένες και προς πολεοδόμηση περιοχές. Οι προς πολεοδόμηση περιοχές μπορούν να αφορούν κύρια ή δεύτερη κατοικία ή εγκατάσταση αναπτυξιακών δραστηριοτήτων, όπως η δημιουργία παραγωγικών πάρκων ή τουριστικών ζωνών. Επίσης, με το ΓΠΣ μπορεί να προσδιορίζονται περιοχές ειδικά ρυθμιζόμενης πολεοδόμησης (Π.Ε.Ρ.ΠΟ. - ιδιωτική πολεοδόμηση), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 24 του αυτού νόμου, όπως τροποποιηθέν ισχύει. Τα ΣΧΟΟΑΠ, κατ' άρθρο 5 του αυτού ν. 2508/1997, έχουν ως αντικείμενο την οικιστική οργάνωση και ανάπτυξη της «ανοικτής πόλης» και για την εκπόνηση και την έγκριση τους εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις που ρυθμίζουν τα ΓΠΣ. Ως «ανοικτή πόλη» νοείται δε σύνολο γειτονικών οικισμών του μη αστικού χώρου, καθένας από τους οποίους έχει πληθυσμό μέχρι 2.000 κατοίκους, σύμφωνα με την εκάστοτε τελευταία απογραφή. Εξάλλου, με το άρθρο 24 του ν. 1650/1986 "Για την προστασία του περιβάλλοντος» (Α΄ 160), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 10 του ν. 2742/1999, παρέχεται η δυνατότητα χαρακτηρισμού ως Περιοχών Οργανωμένης Ανάπτυξης Παραγωγικών Δραστηριοτήτων (Π.Ο.Α.Π.Δ.) χερσαίων και θαλάσσιων εκτάσεων που είναι πρόσφορες, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις του χωροταξικού σχεδιασμού, για την ανάπτυξη παραγωγικών και επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του πρωτογενούς, δευτερογενούς ή τριτογενούς τομέα και της οριοθέτησης των περιοχών αυτών με κοινή υπουργική απόφαση, καθώς και της εξειδίκευσής τους κατά κλάδο δραστηριότητας ή τομέα παραγωγής ή είδος και προορισμό λειτουργίας. και να διακρίνονται σε περιοχές αποκλειστικής χρήσης, στις οποίες απαγορεύεται κάθε άλλη δραστηριότητα εκτός από εκείνη στην οποία αποβλέπει ο χαρακτηρισμός τους και σε περιοχές κύριας χρήσης, όπου επιτρέπονται και άλλες δραστηριότητες υπό όρους.

8. Επειδή, από το συνδυασμό των προαναφερομένων διατάξεων, ερμηνευομένων σε συνδυασμό με τις επιταγές του άρθρου 24 του Συντάγματος, προκύπτει ότι η πραγματοποίηση έργων ανάπτυξης παραγωγικών και επιχειρηματικών δραστηριοτήτων είναι επιτρεπτή μόνον σε περιοχές, οι οποίες εκ των προτέρων και με βάση νόμιμα κριτήρια έχουν καθορισθεί ως περιοχές, προοριζόμενες για την ανάπτυξη των εν λόγω συγκεκριμένων δραστηριοτήτων. Τούτο ισχύει, ιδίως, προκειμένου περί σύνθετων και ειδικών έργων μεγάλης κλίμακας, τα οποία, λόγω της φύσεως των εγκαταστάσεων και του είδους και της εντάσεως της λειτουργίας τους, έχουν σημαντικές και μη αναστρέψιμες επιπτώσεις στο φυσικό, πολιτιστικό και οικιστικό περιβάλλον της αντίστοιχης περιοχής. Ο καθορισμός των ανωτέρω περιοχών πρέπει να γίνεται με την έγκριση των νομίμως προβλεπομένων, κατά περίπτωση, σχεδίων χωρικού και πολεοδομικού σχεδιασμού, όπως είναι, ιδίως, τα Γ.Π.Σ., τα ΣΧΟΟΑΠ, οι Ζ.Ο.Ε., οι Π.Ε.Ρ.Π.Ο., οι Π.Ο.Α.Π.Δ., οι Π.Ο.Τ.Α., οι Π.ΕΧ.Π. κ.λπ. Μετά δε την έγκριση των Περιφερειακών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (Π.Π.Χ.Σ..Α.Α.), τα οποία, κατά ρητή πρόβλεψη του ν. 2742/1999 (άρθρο 18 παρ. 5), έχουν εγκριθεί κατά την πρώτη εφαρμογή του, χωρίς την ύπαρξη εγκεκριμένου Γενικού Χωροταξικού Πλαισίου, τα ανωτέρω σχέδια, με τα οποία προβλέπονται οι επιτρεπόμενες ανά περιοχή χρήσεις γης και οι λοιποί όροι, δια των οποίων καθίσταται κατάλληλη περιοχή για την υποδοχή συγκεκριμένων δραστηριοτήτων, πρέπει να εκπονούνται εντός του πλαισίου του οικείου Π.Π.Χ.Σ.Α.Α. και να είναι σύμφωνα με τις κατευθύνσεις και προτάσεις αυτού, κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται, μέσω της βαθμιαίας εξειδίκευσης των ως άνω προβλεπομένων κριτηρίων στα διαδοχικά στάδια του χωροταξικού σχεδιασμού, η τήρηση των γενικών επιλογών του, αλλά και να επιτυγχάνεται η συνεκτική διαχείριση του χώρου με τη λειτουργική ολοκλήρωση των χωροταξικών πλαισίων, ώστε η ανάπτυξη που επιδιώκεται με την πραγμάτωση παραγωγικής δραστηριότητας να παραμένει στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας. Κατά συνέπεια, δεν είναι νόμιμη η έκδοση διοικητικών πράξεων, με τις οποίες καθορίζεται θέση συγκεκριμένης παραγωγικής δραστηριότητας κατά παράλειψη του προσήκοντος επιπέδου χωροταξικού ή πολεοδομικού σχεδιασμού, πριν δηλαδή εγκριθεί για την περιοχή το προβλεπόμενο από την κείμενη νομοθεσία οικείο σχέδιο χρήσεων γης. Τούτο δε ανεξαρτήτως των εφαρμοζομένων επί μέρους μεγεθών και χαρακτηριστικών του έργου, ως και του εύρους, της πληρότητας και της επιστημονικής επάρκειας των μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων που συνοδεύουν τη σημειακή αυτή χωροθέτηση, διότι αυτές εκπονούνται και αφορούν στο τελικό επίπεδο εφαρμογής, δηλαδή πραγματώσεως του έργου και δεν δύνανται να υποκαταστήσουν το τυχόν ελλείπον ενδιάμεσο και κρίσιμο, κατά τα ανωτέρω, στάδιο χωροταξικού σχεδιασμού (ΣτΕ Ολομ. 3920/2010).
9. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Με την προσβαλλόμενη απόφαση εγκρίθηκαν περιβαλλοντικοί όροι

για την κατασκευή και λειτουργία ξενοδοχειακού συγκροτήματος κλασικού τύπου 5*, μεγίστης δυναμικότητας 950 κλινών, στη νησίδα «Αλατάς» του Ν Μαγνησίας, η οποία με την υπ' αριθμ. πρωτ 1824/14-4-1999 απόφαση του Δασάρχη Βόλου έχει χαρακτηριστεί ως γεωργική έκταση, καθώς και των αναγκαίων συνοδών έργων και, συγκεκριμένα, α) για την εγκατάσταση επεξεργασίας λυμάτων, β) για τη δημιουργία χώρου στάθμευσης οχημάτων, ο οποίος θα εξυπηρετεί το ανωτέρω συγκρότημα, σε γήπεδο επιφάνειας 2.623 τμ, ιδιοκτησίας Ε., Μ. και Ιω. Μ., στη θέση Βλυχάδα, η οποία βρίσκεται στην περιφέρεια του Δήμου Σηπιάδος του Ν. Μαγνησίας, «απέναντι από το νησί» αφού, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του έργου, και κυρίως τη μελέτη και Τεχνική Έκθεση για την τουριστική αξιοποίηση της νησίδος «Αλατάς» έτους 2002, «δεν θα κυκλοφορούν αυτοκίνητα πάνω στο νησί», και γ) για την κατασκευή δικτύου μεταφοράς νερού στη νησίδα. Η εν λόγω νησίδα, εκτάσεως 550,000 τμ, βρίσκεται στο Ν Μαγνησίας, στο Νοτιοανατολικό Τμήμα του Παγασητικού Κόλπου απέναντι, και σε απόσταση περίπου 500 μ., από τον οικισμό Μηλίνας του Δήμου Σηπιάδος. Διοικητικά και ιδιοκτησιακά ανήκει στην παρεμβαίνουσα Κοινότητα Τρικεριού. Το οικοδομήσιμο τμήμα της, μετά από τον καθορισμό της γραμμής αιγιαλού και παραλίας ανέρχεται σε 494.508,64 τμ. Πάνω στη νησίδα υπάρχει το ερειπωμένο μοναστήρι των Αγίων Σαράντα, το οποίο παρουσιάζει ιστορικό και αισθητικό ενδιαφέρον και δύο άλλα μικρότερης σημασίας ερειπωμένα κτίσματα, ένας ταρσανάς και ένα αλώνι (βλ. σελ. 15 της ΜΠΕ και σελ 2 της Τεχνικής Εκθέσεως). Όπως αναφέρεται στην οικεία Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων η παρεμβαίνουσα εταιρεία U. 5 D. (Hellas) SA έχει εκμισθώσει από την Κοινότητα Τρικεριού το νησί Αλατάς για την τουριστική αξιοποίησή του. Συγκεκριμένα, προβλέπεται «να δημιουργηθούν τρία χωριά με ξενοδοχεία, επαύλεις, εγκαταστάσεις αθλητικών δραστηριοτήτων, υπαίθριο κέντρο διασκέδασης, παιδικό σταθμό κ α. ...Στο κέντρο της νησίδας, όπου θα δημιουργηθεί και η αποβάθρα, τοποθετούνται οι κεντρικές εγκαταστάσεις υποδοχής. ...Στο βόρειο τμήμα (της νησίδας) τοποθετούνται όλες οι εγκαταστάσεις εξυπηρέτησης πελατών και οι οικιστικές μονάδες (οι οποίες «ομαδοποιούνται σε τρία συγκροτήματα-χωριά») και στο νότιο τμήμα τοποθετούνται οι βοηθητικές χρήσεις, οι εγκαταστάσεις του προσωπικού και οι οχλούσες εγκαταστάσεις αναψυχής και διασκέδασης. ...Κάθε χωριό διαμορφώνεται σε σχέση με ένα κέντρο στο οποίο θα υπάρχουν οι κοινόχρηστες εγκαταστάσεις (υποδοχή, καταστήματα, χώροι εστίασης, πισίνα κλπ). Το Χωριό 1 βρίσκεται στο κέντρο του νησιού και περιλαμβάνει 270 κλίνες. Το Χωριό 2 είναι χωρισμένο σε δύο τμήματα, βόρειο και νότιο, και περιλαμβάνει συνολικά 410 κλίνες, το δε Χωριό 3 χωροθετείται στο βορειότερο τμήμα του νησιού και περιλαμβάνει 270 κλίνες (βλ. σελ. 10-14 της ΜΠΕ και σελ. 6 επ. της Τεχνικής Εκθέσεως).

10. Επειδή, από την, εκτεθείσα περιγραφή των εγκαταστάσεων και υποδομών του,

προκύπτει ότι το επίμαχο έργο, περιλαμβάνει τρεις τουριστικές εγκαταστάσεις με τη μορφή τουριστικών χωριών που θα συνδυάζουν την ανάπτυξη ξενοδοχειακών καταλυμάτων, επαύλεων και συμπληρωματικών εγκαταστάσεων αναψυχής, άθλησης και γενικά υπηρεσιών διάθεσης του ελεύθερου χρόνου των τουριστών μετά των αναγκαίων δικτύων υποδομών. Πρόκειται για σύνθετο έργο, οι εγκαταστάσεις και υποδομές του οποίου έχουν, κατά κοινή πείρα, ως αναπόφευκτη συνέπεια την ανάλωση του φυσικού κεφαλαίου της περιοχής και την αλλοίωση της φυσιογνωμίας της με την ανάπτυξη έντονων ανθρωπογενών δραστηριοτήτων που συνιστούν εκτεταμένη επέμβαση σε αυτοτελή νησίδα εκτάσεως 550,000 τμ, η οποία προορίζεται για γεωργική χρήση και της οποίας η συγκεκριμένη αξιοποίηση δεν καλύπτεται από υπερκείμενο τομεακό σχεδιασμό (βλ. και το από 15-7-2005 έγγραφο της Γενικής Δ/σεως Περιβάλλοντος του ΥΠΕΧΩΔΕ στο οποίο αναφέρεται ότι η στην έκταση στην οποία πρόκειται «να κατασκευαστεί και να λειτουργήσει η αναφερόμενη στο θέμα μονάδα δεν διέπεται από σχεδιασμό σε επίπεδο χρήσεων γης (ΓΠΣ, ΣΧΟΟΑΠ, ΖΟΕ, κ. ά.) και κατ' επέκταση δεν υπάρχει σχετική πρόβλεψη. Σημειωτέον ότι η Ειδική Χωροταξική Μελέτη Πηλίου και Βορείων Σποράδων, η προώθηση της οποίας εγκαταλείφθηκε το 1994, λόγω έλλειψης σχετικής κοινωνικής συναίνεσης, δεν περιελάμβανε στις ρυθμίσεις της τη νήσο Αλατά»). Την έλλειψη ένταξης της επίμαχης έκτασης σε χωροταξικό σχεδιασμό δεν αναπληρώνει η πράξη 1811/6-9-2002 της Διευθύνσεως Τουρισμού Θεσσαλίας της Περιφέρειας Θεσσαλίας, με την οποία χορηγήθηκε για το «οικόπεδο» της παρεμβαίνουσας εταιρείας η προβλεπόμενη από την τουριστική νομοθεσία έγκριση καταλληλότητας «για ανέγερση ξενοδοχείου 5 αστέρων στο νησί ΑΛΑΤΑΣ». Εξάλλου, το προαναφερόμενο Περιφερειακό Πλαίσιο δεν περιλαμβάνει την περιοχή, στην οποία εγκρίνεται το επίδικο έργο, σε αυτές που έχουν επιλεγεί για να αξιοποιηθούν τουριστικά. Και ναι μεν το Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον Τουρισμό και τη Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων που εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. 24208 /11-6-2009 απόφαση της Επιτροπής Συντονισμού της Κυβερνητικής Πολιτικής στον Τομέα του Χωροταξικού Σχεδιασμού και της Αειφόρου Ανάπτυξης, (Β'1138) στις κατευθύνσεις χωρικής οργάνωσης για τα ακατοίκητα νησιά προβλέπει ότι «Ε Νησιά και Παράκτιες Περιοχές. Ομάδα III: Βραχονησίδες και ακατοίκητα νησιά. Κατατάσσονται σε δύο κατηγορίες με βάση τα ιδιαίτερα φυσικά και ανθρωπογενή χαρακτηριστικά τους, το μέγεθος και την εγγύτητά τους με κατοικημένες περιοχές. Στην πρώτη κατηγορία περιλαμβάνονται οι βραχονησίδες, τα νησιά εμβαδού μικρότερου των 500 στρεμμάτων Στα νησιά της κατηγορίας αυτής απαγορεύεται η δημιουργία τουριστικών εγκαταστάσεων (άρθρο 5)», ο σχεδιασμός όμως αυτός δεν προσδίδει έρεισμα στην προσβαλλόμενη πράξη αφού, πάντως, είναι μεταγενέστερος, ανεξαρτήτως του κρίσιμου εν προκειμένω ζητήματος αν, κατά την έννοια του

ανωτέρω ορισμού του ειδικού χωροταξικού πλαισίου, λαμβάνεται υπόψη το εμβαδόν της ζώνης αιγιαλού και παραλίας για τον καθορισμό της κατηγορίας, στην οποία ανήκει η επίμαχη νησίδα, η έκταση της οποίας, χωρίς συνυπολογισμό της ζώνης αυτής, ανέρχεται σε 494.508,64 τ.μ. Επομένως, η προσβαλλόμενη πράξη περιβαλλοντικής αδειοδότησης του εν λόγω επενδυτικού σχεδίου δεν είναι νόμιμη και καθίσταται ακυρωτέα για τον ανωτέρω λόγο, βασίμως προβαλλόμενο, παρέλκει δε ως αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως.

11. Επειδή, ενόψει των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση και να απορριφθούν οι παρεμβάσεις.